

La mobilització continua amb força

Les multitudinàries manifestacions de l'1 i del 12 de maig demostren el rebuig de la ciutadania a les polítiques antisocials dels governs.

Les manifestacions viscudes els passats Primer de Maig i 29 d'abril, així com la de dissabte 12 de maig, demostren que la mobilització contra les polítiques de retallades de drets socials i laborals continua amb força. La manifestació de l'1 de Maig a Barcelona va aplegar unes 100.000 persones i va ser una de les més massives que es recorden en els darrers anys celebrada en un dia internacional del treball. També Girona, Lleida, Tarragona i

Tortosa van acollir mobilitzacions significatives. Prèviament, el 29 d'abril es van celebrar concentracions a tot l'Estat en contra de les retallades socials, especialment a l'educació i la sanitat, que van fer sortir al carrer més d'un milió de persones. Aquestes mobilitzacions han donat continuïtat a la potent vaga general viscuda el 29 de març contra la reforma laboral i, de ben segur, no seran les últimes mentre els governs del PP a l'Estat i de CiU a Catalunya no facin enreure les seves injustes i inútils polítiques antisocials, que estan portant el país al precipici

social i laboral. En aquest sentit, CCOO va donar suport en el marc de la Plataforma Prou retallades a la manifestació que va tenir lloc el passat dissabte a Barcelona amb la convocatòria "12M Mobilització global. Dia d'accions 15M" i sota el lema "No tenim por. El 12 de maig sortim al carrer a defensar la democràcia, els drets socials i les llibertats civils". La manifestació va ser multitudinària i va demostrar que l'esperit del 15m, un any després, continua ben viu. ■

Nova sessió d'Els dilluns del Cipri

El proper 21 de maig, a les 18.00 h, tindrà lloc una nova edició de les conferències d'Els dilluns del Cipri, a càrrec de Mercedes García

Arán, catedràtica de Dret Penal de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). El títol de la xerrada, organitzada per la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya, és "La resposta autoritària al conflicte social".

La conferència es farà a les sales 11-12-13 de la seu de CCOO, a la Via Laietana, 16, de Barcelona, i serà presentada per Xesús González, secretari d'Organització i Recursos de CCOO de Catalunya. ■

CCOO de Catalunya convoca el seu X Congrés

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya ha aprovat la carta de convocatòria del X Congrés del sindicat, que se celebrarà els dies 14, 15 i 16 de desembre al Palau de Congressos de la Fira de Barcelona. El Congrés reunirà un

total de 658 delegats i delegades en representació de les 178.000 persones afiliades que té el sindicat i dels més de 24.000 delegats i delegades a les empreses de Catalunya. CCOO arriba a aquest Congrés com a primer sindicat

de Catalunya, amb un 42,54% de representativitat, després de 34 anys d'eleccions sindicals. A l'interior d'aquest Digital trobareu la carta de convocatòria amb els objectius fonamentals d'aquest Congrés. ■

carta convocatòria a la pàg. 5

editorial

Més diners per a la banca

Un cop més queda clar que el problema és la banca i no el mercat de treball ni els serveis públics. La nacionalització de Bankia i el nou decret de sanejament del sector financer demostren que la sortida de la crisi no es resoldrà retallant drets laborals i socials sinó sanejant els balanços de bancs i caixes dels efectes de la bombolla immobiliària i recaptant diners amb una reforma fiscal.

Això mateix va passar a Irlanda quan, després de rebaixar les pensions i els sous de funcionaris, va necessitar el rescat de la Unió Europea perquè la fallida del sistema bancari va arrossegar el deute sobirà. Cal actuar amb contundència: depurar responsabilitats dels gestors, directius, del

Banc d'Espanya; sanejar el sector per tornar el crèdit al teixit productiu, i ajustar el sector amb mesures no traumàtiques pel que fa a l'ocupació.

No ens podem permetre donar més diners públics a bancs i caixes i, en canvi, continuar retallant els serveis públics (per deixar milers de persones sense habitatge i sense protecció social) i escanyar el teixit productiu del país. Ens hi juguem el futur. ■

Menys contractes a l'abril

Segons les xifres de l'atur del mes d'abril, hi ha 635.721 persones aturades a Catalunya. Hi ha hagut una lleu reducció respecte al mes anterior, però això no es tradueix en creació d'ocupació: s'han registrat menys contractes i segueixen caient les prestacions d'atur.

CCOO denuncia la irresponsabilitat de retallar els pressupostos per a polítiques d'ocupació, en l'actual context de crisi. Al mateix temps, exigeix a les administracions que impulsin polítiques públiques i inverteixin en serveis públics, i que garanteixin la protecció econòmica dels qui han perdut la feina i no tenen ingressos alternatius. ■

Vaga a l'ensenyament públic català

El proper 22 de maig s'ha convocat una vaga contra les retallades a l'educació pública engegades pels governs central i català, que estan suposant una depreciació important de les condicions en què es desenvolupa l'aprenentatge de l'alumnat i de les condicions de treball del professorat.

La vaga, impulsada per CCOO, USTEC-STEs, AS-PEPC-SPS, FETE-UGT i CGT, és la continuïtat del procés de mobilitzacions dels darrers dos anys contra aquesta política de retallades, amb el propòsit de defensar la qualitat a l'ensenyament públic i els llocs de treball amenaçats. ■

Denunciant irregularitats a les empreses

CCOO de Catalunya segueix fent costat als treballadors i treballadores d'empreses en crisi. Així, ha denunciat que a Roser Construcciones Metàlicas o al grup Impresia Ibérica (antiga Printer) estan aprofitant-se de la nova reforma laboral per acomiadar plantilla.

El sindicat també dona suport als empleats de l'estació d'esquí de Boí Taüll, sota amenaça de tancament, o a les mobilitzacions contra les contínues retallades al personal de Ferrocarrils de la Generalitat (FGC). També fa costat a la plantilla d'Eserman —auxiliar de Repsol Química—, a qui la direcció vol aplicar un conveni amb pitjors condicions, o a les dels autocars Hispano Igualadina, l'Hotel Imperial Tarraco o els fabricants de material elèctric Hazemeyer Hes, que pateixen endarreriments salarials. ■

Vaga a Ferrocarrils de la Generalitat

La direcció de Ferrocarrils de la Generalitat ha decidit continuar aplicant les retallades que preveu la Llei de mesures aprovada pel Parlament de Catalunya i, a més, es nega a complir el conveni de l'empresa. Davant d'aquesta situació, els treballadors han realitzat una vaga els dies 10 i 11, que tindrà la seva continuïtat els dies 24, 25 i 26 de maig, així com els dies 12, 13 i 14 de juny, si l'empresa no entra a negociar amb el Comitè d'FGC. Els treballadors lamenten les molèsties que això causa a la ciutadania, però recorden que l'empresa no els ha deixat cap altra sortida que la mobilització. ■

CCOO i la resta de sindicats reclamen la fi de la repressió contra el moviment sindical

CCOO de Catalunya, juntament amb la resta de sindicats catalans, com UGT, USOC, CGT, IAC i I-CSC, ha denunciat públicament les preocupants polítiques de repressió que estan duent a terme els governs de l'Estat i de la Generalitat per limitar les llibertats i negar importants drets democràtics.

Amb l'argument de voler neutralitzar els actes violents, intenten vincular les mobilitzacions sindicals i socials de caràcter pacífic contra les retallades socials i laborals amb els desordres i la violència ur-

bana que duu a terme una minoria. És per això que els principals sindicats catalans s'han unit en un comunicat històric per denunciar les modificacions interessades del Codi penal, les detencions desproporcionades després de la jornada de vaga general, que van mantenir diverses persones retingudes a

la presó fins al passat 4 de maig, la creació d'una pàgina web dels Mossos d'Esquadra perquè els ciutadans identifiquin les persones suposadament violentes, etc.

Els sindicats no estem d'acord amb aquestes polítiques de repressió i intimidació dels poders públics i demanem a les autoritats que no actuïn així contra el moviment sindical i que deixin que els ciutadans exerceixin el seu dret a reivindicar canvis en les polítiques socials i econòmiques sense ser tractats com a delinqüents. ■

Recollida de signatures en línia per a la ILP hipotecària

Des del dia 3 de maig, el grup promotor de la iniciativa legislativa popular (ILP) sobre el dret a l'habitatge començà un procés per recollir signatures electròniques i fer-se'n fedatari a través del web:

www.quenotehipotequenlavida.org

Es tracta de la primera vegada

a Espanya en què es podran fer aquests tràmits per Internet, en una ILP que demana un canvi en la legislació hipotecària amb la finalitat de regular la dació en pagament retroactiva, de paralitzar els desnonaments i promoure el lloguer social.

En el grup promotor de la

ILP hipotecària, presentada el passat 18 d'abril, hi són CCCO de Catalunya, la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), l'Observatori DESC, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, la Taula del Tercer Sector i la UGT de Catalunya. ■

CCOO de Catalunya lamenta la mort de la companya Mercè Serra

CCOO lamenta profundament la mort de la sindicalista i companya Mercè Serra, el dimecres 9 de maig, als 50 anys, a causa d'una malaltia.

Mercè Serra Pullés, nascuda a Premià de Mar, va iniciar la seva activitat sindical a l'Ajuntament de Mataró, on realitzava la seva activitat professional com a policia local i on va ser escollida delegada en les eleccions sindicals d'empleats públics. Va formar part, també, de l'agrupació de policia local de Catalunya.

Des de sempre va ser una persona profundament compromesa sindicalment i una peça clau en la con-

solidació de la Federació de Serveis i Administracions Públiques (FSAP) i del procés de fusió que va donar a lloc a l'actual Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC), com així ho demostra el seu historial sindical: responsable de Finances, responsable d'Organització, secretària general de la FSAP de Catalunya, secretària d'Organització de la FSAP estatal i, actualment, secretària de Comunicació de l'FSC estatal. També va formar part de la Comissió Executiva de la CONC i del Consell Confederal de CCOO.

També cal destacar el seu compromís solidari, especialment amb

Nicaragua, col·laborant amb la Fundació Pau i Solidaritat i participant activament en la preparació i el desenvolupament de diverses brigades solidàries. Cal posar en relleu també el seu compromís polític amb la societat i la seva forta convicció en la defensa de la igualtat real d'homes i dones.

Se'n va massa jove una altra peça fonamental del sindicalisme de classe que representen les Comissions Obreres, però sobretot trobarem a faltar la persona.

Mercè, no t'oblidarem. ■

PROGRAMA DE LA 8a JORNADA DE PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA DE CCOO DE CATALUNYA

Al saló d'actes de CCOO Catalunya.
Via laietana, 16

CCOO organitza la 8a Jornada de Previsió Social Complementària

El 24 de maig del 2012, l'Àrea de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya celebrarà la seva jornada anual, amb el títol "Vint-i-cinc anys de plans de pensions d'ocupació".

La 8a Jornada de Previsió Social Complementària tindrà com a referència principal el 25è aniversari de la primera Llei de plans de pensions a Espanya i, com és costum, pretén ser un punt de trobada entre les diferents parts interessades que participen en el desenvolupament del segon pilar de la previsió social al nostre país. Durant la jornada es reservarà un espai per conèixer les opinions de l'Administració, els professionals i els agents socials, i també per promoure l'intercanvi d'opinions, propostes i valoracions de promotors i participants. ■

Us hi podeu inscriure en el web següent:

<http://www.ccoo.cat/planspensions/aspnet/contacte.aspx>

9.15 – 9.30	Presentació de la 8ª Jornada de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya.	Juan Nieblas. Àrea de Previsió Social Complementària. CCOO de Catalunya.	Moderador: Ramon Roca. Director. L'ECONÒMIC.
9.30 – 9.45	Obertura de la 8ª Jornada de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya.	Juan Carles Gallego. Secretari General CCOO de Catalunya	
9.45 – 10.30	"Situació i perspectiva de la previsió social complementària a Espanya. Propostes del Govern".	Francisco J. de Blas. Subdirector de Plans i Fons de Pensions. Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.	
10.30 – 11.15	"Evolució i perspectiva de la previsió social a Espanya. Visió des de la part sindical".	Carlos Bravo. Secretari de Seguretat Social i Previsió Social Complementària. CSCCOO.	
11.15 – 12.00	"El llibre blanc de la Comissió Europea sobre l'agenda per unes pensions adequades, segures i sostenibles a Europa".	Claudia Menne. Responsable de Política Social (Pensions, Salut i Pobresa). Conferenciació Europea de Sindicats	
12.00 – 12.30	PAUSA CAFÈ		
12.30 – 12.50	"Desenvolupament de les clàusules d'ISR als mandats de gestió dels Fons de Pensions d'ocupació".	Juan Baldo. President de la Comissió de Control. Fons de Pensions del Grup ABERTIS	Moderador: Alberto Goicoechea. Responsable d'ISR. CPPS, S.L.
12.50 – 13.10	"La gestió de la RSE i de les inversions socialment responsables als Fons de Pensions d'ocupació".	Nancy Diard. ESG Client Coverage. MSCI (abans Morgan Stanley Capital International)	
13.10 – 13.30	"El desenvolupament de la Responsabilitat Social a les empreses. Reptes de les comissions de control dels Plans de Pensions d'ocupació".	José Cachinero. Secretari d'Acció Sindical i Política Sectorial. CCOO de Catalunya.	
13.30 – 15.00	PISCOLABIS		
15.00 – 15.20	"Propostes de la Patronal sobre el desenvolupament de l'AIC en matèria de previsió social complementària".	Joan Pujol *. Secretari General. Foment Nacional del Treball.	Moderador: Juan Manuel Tapia. Secretari Negociació Col·lectiva. CCOO de Catalunya
15.20 – 15.40	"El desenvolupament de la previsió social complementària a les petites i mitjanes empreses a través de la negociació col·lectiva".	Jordi Giménez. Responsable de l'Àrea de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya	
15.40 – 16.00	"La gestió estratègica i la gestió tàctica de les inversions als Fons de Pensions d'ocupació".	Fernando Aguado. Responsable d'Inversions. Gestió de Pensiones y Previsión, E.G.F.P.BBVA)	
16.00 – 16.20	"La previsió social complementària en Espanya: situació i reptes de futur. Visió de l'Associació d'Institucions d'Inversió Col·lectiva".	Antonio Malpica. Secretari General. INVERCO.	
16.20 – 16.40	"L'exteriorització dels compromisos per pensions: objecte social dels Plans de Pensions, seguiment de la seva evolució i verificació de les hipòtesis inicials".	Gustavo Alonso*. Responsable de l'Àrea de Personal de BASF Española, S.A.	Moderador: Jorge Moraleda. Secretari d'Acció Sindical. FITEQA-CCOO de Catalunya.
16.40 – 17.00	L'estabilitat prestacional als plans de pensions de pensions. Utilització dels marges de solvència voluntaris".	Joan López. Vicepresident Comissió de Control del Pla de Pensions. Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona (TMB).	
17.00 – 17.15	Cloenda de la 8ª Jornada de Previsió Social Complementària de CCOO de Catalunya.	Jordi Òliva. Director General de Política Financera, Assegurances i Tresor. Generalitat de Catalunya.	

* pendent de confirmació

CCOO dóna suport a iniciatives com el projecte “Lloguer solidari” de l’Obra Social de CatalunyaCaixa

Tens una habitació per llogar i vols obtenir uns ingressos econòmics complementaris?

CCOO de Catalunya és al costat d’aquells projectes que pensen en les persones i tenen un important component social. És el cas de l’anomenat projecte “Lloguer solidari” de l’Obra Social de CatalunyaCaixa, que pensem que pot ser interessant per a aquells afiliats o afiliades de CCOO que disposin d’una habitació lliure a casa seva i vulguin llogar-la per obtenir uns ingressos complementaris, amb la seguretat de la mediació de l’Obra Social de CatalunyaCaixa, que aporta confiança i seguretat al procés de selecció del llogater i l’arrendador.

ANÀLISI DE CONTEXTE

Les llars catalanes, l’any 2009, ja van notar els efectes de la recessió, amb un descens de la renda anual mitjana. De fet, en el darrer any, un total de 61,8% de llars catalanes manifestaven tenir dificultats per arribar a final de mes. Per contra, el preu del lloguer d’una habitació a Barcelona ha fluctuat dels 370 € el 2008 als 359 € el 2010. El preu mitjà màxim es va registrar el 2009 i era de 380 €. Paral·lelament, menys de la meitat dels joves de 18 a 34 anys estan emancipats, és a dir, un 48% viuen fora de la seva llar d’origen.

QUÈ ÉS EL PROJECTE DE “LLOGUER SOLIDARI”?

Davant d’aquesta situació, l’Obra Social de CatalunyaCaixa ha engegat un programa per al lloguer d’habitacions a preus assequibles, adreçat a persones o famílies que disposin d’una habitació lliure a casa seva i vulguin llogar-la per obtenir ingressos econòmics complementaris. També està adreçat a joves universitaris que busquen una solució assequible per emancipar-se. L’Obra Social de CatalunyaCaixa busca el millor candidat per llogar l’habitació i, d’aquesta manera, l’arrendador obté uns ingressos complementaris. L’Obra Social és mediatra en el procés de selecció, donant confiança, negociant les rendes del lloguer, facilitant un contracte tipus i assegurant l’impacte social. A més, ofereix un mes de garantia, després del qual els participants

poden decidir si la convivència ha complert amb les seves expectatives o si, al contrari, prefereixen que se’ls presenti un altre candidat.

CARACTERÍSTIQUES DEL PROJECTE

El preu del lloguer se situa aproximadament entre 175 i 250 €/mes segons les característiques de l’habitatge. A canvi de fixar el preu per sota del preu de mercat, l’arrendador pot sol·licitar al llogater una contraprestació social que pot ser ajudar a portar la compra, alguna col·laboració en tasques domèstiques, classes particulars, etc. Això diferencia aquest projecte de qualsevol altra via de lloguer d’habitacions convencional. A més, hi ha un mes de garantia per decidir si es vol continuar amb la persona proposada o es prefereix un altre candidat.

COM ET POTS APUNTAR AL PROJECTE?

Els sol·licitants, tant arrendadors com arrendataris, poden adreçar les seves preguntes i dubtes al telèfon **93 484 73 10** i, en cas d’estar-hi interessats, hauran de tramitar i presentar sol·licituds a l’Obra Social de CatalunyaCaixa físicament a la seu de l’Obra Social, als CX Espais (clubs de CatalunyaCaixa), a qualsevol oficina de l’entitat o bé via electrònica, segons el model normalitzat. A la pàgina web de l’Obra Social (www.catalunyacaixa.com/obrasocial) també es disposa de tota la informació i dels formularis de sol·licitud, que es poden enviar

en línia. Les sol·licituds es poden presentar al llarg de tot l’any i es dóna prioritat segons la data de recepció, prenent en consideració alguns criteris:

Arrendadors: es tenen en compte la situació personal, l’estat de salut, l’estat de l’habitatge i els hàbits i l’estil de vida per escollir l’arrendatari més adient. Els arrendadors són entrevistats al seu domicili, on s’aprofita l’avinentsa per fer una valoració de l’habitació i una entrevista personal.

Arrendataris: es té en compte la situació personal i acadèmica de l’arrendatari (en el cas d’estudiants). També es valora la motivació, els hàbits i l’estil de vida, la disponibilitat i les contraprestacions que estigui disposat a oferir. Els candidats seleccionats han d’entrevistar-se amb un professional del projecte, que farà un estudi del seu perfil psicosocial.

ÉS EL TEU PERFIL?

Perfil dels arrendadors: persones grans o de mitjana edat que vulguin obtenir uns ingressos extra; persones amb un alt compromís social que desitgin allotjar un jove a casa seva; famílies monoparentals; famílies amb fills en edat escolar i amb algun dels pares en atur; joves solters a l’atur i/o amb càrregues econòmiques (hipoteca o altres deutes), o joves treballadors que busquen un company de pis.

Perfil dels arrendataris: joves universitaris o persones entre 18 i 35 anys que desitgen emancipar-se i realitzar una vida autònoma.

CCOO de Catalunya convoca el seu X Congrés

Carta de convocatòria

1. Els homes i les dones que col·lectivament formem el Consell Nacional de la CONC, en la reunió celebrada el 13 de març del 2012, acordem convocar el X Congrés de CCOO de Catalunya, que se celebrarà a la ciutat de Barcelona, els dies 14, 15 i 16 de desembre del 2012.

2. El Congrés de la CS de la CONC reunirà un total de 630 delegats i delegades en representació de les organitzacions federatives i territorials que integren la CS, als quals se sumaran els membres de la Comissió Executiva sortint, que tenen la consideració de membres nats, i els delegats i delegades que representin Acció Jove - Joves de CCOO, Trade-CCOO i l'SME de CCOO, en total 658 persones delegades.

El procés congressual de la CONC emmarca els processos propis de les federacions i de les unions comarcals i intercomarcals que formen la CONC i que confluiran en la celebració del X Congrés de la CONC. El procés congressual s'iniciarà l'1 de setembre, amb els debats i l'elecció de delegats i delegades en cadascun dels nivells en què s'organitzen les 178.669 persones afiliades: empreses, sindicats territorials o assemblees sectorials territorials, unions comarcals i intercomarcals, i federacions nacionals.

El Congrés s'inscriu en el marc del Congrés de la CS de CCOO d'Espanya com a expressió de la

coresponsabilitat en la definició de les polítiques sindicals per al conjunt de l'Estat des de la personalitat pròpia de la CONC com a sindicat nacional de Catalunya.

Com altres vegades, el procés s'organitzarà per impulsar i garantir la màxima participació de l'afiliació en el debat del balanç de l'acció sindical realitzada des de l'anterior Congrés i de les propostes de treball per encarar els reptes del futur proper. Amb aquesta finalitat, al mes de juny s'aprovaran els documents congressuals i les normes per organitzar el debat i l'elecció de les persones delegades, i es posaran en marxa diferents marcs de reflexió i debat, tant de manera presencial com amb l'organització i la utilització de les potencialitats de les xarxes socials, tant per projectar els debats congressuals com per promoure-hi la participació.

El Congrés ha de promoure la màxima participació per incorporar tantes experiències i coneixements sindicals com sigui possible a fi d'integrar el màxim de diversitats reals del món del treball en els debats. El procés congressual ha de ser un moment per reforçar el treball de les seccions sindicals, per millorar el seu vincle amb el sindicat, així com dels sindicats territorials, que han de tenir un paper clau en l'organització de la participació de l'afiliació en les empreses, en especial les petites i mitjanes.

3. Convoquem el Congrés amb

178.669 persones afiliades i 24.145 persones delegades. Ens mantenim des de fa 34 anys com a primer sindicat català, amb el 42,54% de la representativitat en les eleccions realitzades als centres de treball. Sens dubte, aquestes dades reforcen la legitimitat de CCOO de Catalunya per seguir representant i defensant els interessos laborals, econòmics i socials dels treballadors i treballadores catalans.

Aquestes dades ens han de fer conscients de la responsabilitat que se'ns trasllada a l'hora de fer els debats congressuals per definir les estratègies sindicals, adequar les estructures de funcionament i elegir els nous equips de direcció que reforcin el vincle social que ha establert l'afiliació i dotin de la major utilitat l'acció del sindicat a l'empresa i a la societat.

4. Els quatre anys que van des de la cloenda del IX Congrés han estat especialment intensos en l'acció sindical, l'empresa i la societat. Han estat uns anys difícils, durs, complicats i complexos, caracteritzats per la forta hegemonia de les polítiques neoliberals en un context de crisi econòmica que ha destruït bona part de l'activitat productiva instal·lada i milers i milers de llocs de treball.

Acabàvem el IX Congrés quan la crisi ja feia més d'un any que s'havia instal·lat al país i es confirmaven els diagnòstics dels quals feia temps havíem alertat,

en relació amb les febleses de l'economia catalana en els anys anteriors, de gran creixement econòmic. La crisi financera és a la base de l'explosió d'una bombolla immobiliària llargament madurada que havia sustentat alts nivells de creixement econòmic, basats en l'economia especulativa pròpia d'una societat enormement financiaritzada que deixava famílies i empreses altament endeudades. Era evident, en la cloenda del IX Congrés, que entràvem en un canvi de cicle econòmic, però en desconèixiem la profunditat i la durada.

Avui, quatre anys després, hem de dir que la crisi s'ha expressat amb tota la duresa: s'ha destruït bona part del teixit productiu; l'atur s'ha convertit ja en el primer problema social del país i supera, segons l'EPA, les 700.000 persones a Catalunya i els 5.000.000 al conjunt de l'Estat, i el dèficit públic ha augmentat com a conseqüència de la crisi (caiguda d'ingressos i augment de despesa per al funcionament dels estabilitzadors socials), però també de les polítiques desfiscalitzadores que s'havien imposat en els anys anteriors.

El que havia començat com a crisi econòmica ha esdevingut crisi social i crisi política. L'hegemonia dels dogmes neoliberals dictats per les institucions de la UE han forçat els països amb nivells de dèficit elevats, com a conseqüència de la crisi, a haver de suportar atacs dels "mercats" financers sobre els deutes sobirans per forçar unes accions polítiques que han

X Congrés

(pàg2)

generat més recessió i més atur, que han incrementat les desigualtats, la pobresa i l'exclusió social, i que han posat en qüestió l'actual model social. També els atacs al deute sobirà han afeblit la capacitat política per gestionar la crisi i s'han arribat a substituir governs elegits democràticament per governs tecnòcrates al marge de les urnes o s'han forçat canvis constitucionals per regular els límits al dèficit, al marge de la participació ciutadana.

5. Al llarg d'aquests quatre anys hem assistit a un canvi d'escenari polític, tant a Catalunya com a l'Estat. La cruesa de la crisi, però, en especial, el gir polític que al maig del 2010 dicten les institucions europees, i que al nostre país es trasllada acríticament, són a la base de l'erosió del Govern d'esquerres a Catalunya i del Govern del PSOE a l'Estat. Els centenars de milers de llocs de treball que es destrueixen i la instal·lació en l'atur d'importants col·lectius, en especial la joventut, posen en qüestió la credibilitat de la política i castiguen a qui exerceix el govern de la crisi sense resoldre els problemes existents ni donar una perspectiva social clara.

El mapa polític del país ha canviat i ens trobem davant l'hegemonia política, institucional i cultural de la dreta, que aprofundeix i endureix les polítiques iniciades el 2010. Però assistim també a un afebliment dels canals de participació, de diàleg social i de concertació social, fet que contribueix encara més a allunyar la gestió equilibrada i solidària de la crisi.

6. La lògica de les polítiques neoliberals es troba darrere de la de-

finició de la política d'austeritat que persegueix la contenció de la despesa social, d'una banda, i la disminució dels costos laborals, de l'altra. Es pretén situar la competitivitat de l'economia catalana en la lògica d'allò dictat per la UE i l'Estat, desmuntant un model social de drets i llibertats, i renunciant, així, a la seva consolidació i desenvolupament, que és el que permetria situar-nos al capdavant de la recerca, la innovació i el coneixement com a elements per augmentar la productivitat i la competitivitat.

La traducció d'aquestes lògiques han estat els ajustos pressupostaris durs imposats pel Govern de la Generalitat els dos darrers anys, cosa que ha tingut efectes força negatius sobre la provisió de béns i serveis públics, tant en quantitat com en qualitat, i que ha incidit negativament en les condicions laborals del treball públic.

En el terreny laboral estem assistint a un atac sistemàtic al paper dels drets del treball a les empreses, com a garantia d'equilibris, garanties i tuteles individuals i col·lectives dels treballadors i treballadores. El Govern socialista va fer una primera reforma laboral, que ens va dur a la convocatòria de la vaga general del 29S, i l'actual Govern del PP ha obert un nou conflicte que haurem de gestionar per forçar la retirada de la reforma més agressiva i desreguladora de l'Estatut dels treballadors.

Amb aquest panorama, el sindicat ha estat mobilitzat al llarg de tot el període i ha obert el marc d'aliances socials a través de la Plataforma Prou Retallades, que permet articular una àmplia resposta social per redreçar els atacs que està vivint el model social i

fer avançar nous drets que garanteixin més igualtat i cohesió social. També en el terreny laboral hem forçat al màxim l'espai de diàleg social amb les patronals per introduir garanties i tuteles col·lectives, en especial en el marc de la negociació col·lectiva, com seria el cas de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC), tot i que l'agressió que representa la reforma del Govern central posa en dubte algun dels elements assolits. En qualsevol cas, l'acció sindical en empreses i sectors, la capacitat d'intervenció en la negociació col·lectiva i la presència organitzada en els centres de treball han de ser elements centrals per combatre les agressions establertes per la llei i sobre els quals haurem de reflexionar en els debats congressuals.

7. Hem assistit, aquests anys, a un dur atac al sindicalisme. Un atac inscrit en la lògica ideològica de qüestionar les organitzacions col·lectives representatives d'interessos col·lectius. Uns atacs que s'han centrat a desqualificar i a projectar una imatge distorsionada del sindicat, de la seva funció i de les persones que hi dediquen temps i compromís per defensar els interessos del conjunt dels treballadors i treballadores. Un atac que ha arribat a posar en qüestió i a limitar els fons institucionals que rebem per complir el mandat constitucional, que pretén també situar elements d'ofec econòmic que posin en perill la independència i l'autonomia sindicals.

Sens dubte, aquestes campanyes, amb un fort caràcter ideològic i orientades en contra del sindicalisme, estan suportades en una certa percepció social —que no podem menystenir— que ens fa

aparèixer com a estructures burocratitzades, amb un alt grau de rigidesa i poc properes a les persones. Haurem de repensar críticament la nostra actuació i els nostres comportaments i pràctiques, per trencar aquesta imatge.

8. El Congrés ha de permetre adequar el desenvolupament de noves estratègies per exercir el conflicte social i el desenvolupament del nostre model organitzatiu a fi de garantir la major utilitat del sindicat.

Aquests anys hem compartit a bastament la necessitat de reforçar el vincle amb el centre de treball, de millorar les nostres estratègies i pràctiques organitzatives des de la complementarietat i la cooperació, de fomentar la comunicació i de garantir la participació dels treballadors i treballadores en la presa de decisions col·lectives.

Caldran noves estratègies en l'exercici del conflicte i la negociació col·lectiva, on haurem d'enfortir els drets democràtics de la nostra afiliació, desenvolupar noves potencialitats tecnològiques i comunicacionals, i ampliar les nostres aliances i vincles amb la societat en la mobilització social. També haurem de ser capaços de trobar equilibris en la construcció d'una acció sindical col·lectiva fent atenció a les necessitats personalitzades, per tal que no s'expressin de manera individualitzada i a través de fórmules corporatives que, d'altra banda, tenen un espai creixent en determinats sectors de l'activitat productiva.

Cal una aposta inequívoca en el desenvolupament de l'anomenat sindicalisme de proximitat, com a forma d'entendre el sindicalis-

X Congrés

(i pàg3)

me que orienta, prioritàriament, la seva acció sindical, la majoria dels seus recursos i la seva política econòmica i financera cap al centre de treball, per fer així possible la capacitat d'organització dels treballadors i treballadores.

9. El Congrés és una oportunitat per reforçar les senyes d'identitat de CCOO. El nostre projecte sindical de classe es construeix des de la perspectiva del treball i no és únicament una suma d'interessos individuals, particulars o corporatius. La diversitat de la classe treballadora també és un dels elements centrals d'un projecte del sindicat de les diversitats, que ha de saber integrar i representar la realitat de totes i cadascuna de les persones que el componen, i que, per sobre de tot, treballa a favor de la cohesió social.

— Dimensió sociopolítica vinculada al concepte de ciutadania i dels drets de ciutadania social, des de l'assumpció pròpia dels valors i la nostra història.

— Independència i autonomia en la presa de decisions i en la construcció del nostre projecte i les nostres propostes més concretes, a partir de la suficiència i la viabilitat econòmiques, construint i reforçant els sistemes d'informació econòmica i financera propis, que, des de la transparència, ens han d'aportar informació puntual, significativa i rellevant de la nostra situació.

— Impuls de criteris d'eficiència, d'optimització de recursos i de cooperació interna, que ens han d'allunyar d'escenaris econòmics basats en el clientelisme i la dependència externa.

— Sindicalisme nacional i de classe és apostar per un model socioeconòmic que opti per l'ocupació de qualitat i amb drets, així com afermar una identitat nacional construïda a partir del reconeixement i la millora dels drets de ciutadania. Un compromís sindical forjat en la lluita per una Catalunya més justa, integradora, que potencii la llengua catalana com a dret de ciutadania i com a element d'identificació col·lectiva i de cohesió social. Un sindicat que reivindica, en definitiva, l'autogovern com a forma més útil i més propera per incrementar el benestar dels treballadors i treballadores.

— Sindicat confederal en tant que sindicat general, que representa els diferents àmbits sectorials i territorials, i, alhora, com a sindicat que conjuga realitats específiques. El reforçament estratègic d'aquesta confederalitat i el vincle entre les organitzacions federatives i territorials que la formen serà una de les idees centrals sobre les quals estaran construïdes les diferents propostes i mesures que emanen d'aquest document.

10. Cal un programa d'acció que ens permeti afrontar amb alternatives i propostes, amb millor organització i capacitat d'acció, les sortides a la crisi que s'estan plantejant. L'atur és el principal problema social amb el qual ens enfrontarem els propers anys, i les nostres propostes i alternatives hi hauran de donar resposta tot incidint en mesures orientades a reactivar l'economia, a crear ocupació de qualitat i a aprofundir en el model social de drets laborals i socials, que avui amb la crisi s'està qüestionant.

El Congrés ha d'actualitzar les alternatives que al llarg d'aquests anys hem anat elaborant i que ens han de permetre confrontar les polítiques de sortida de la crisi que s'estan aplicant:

— Impulsar la reforma fiscal i lluitar contra el frau i l'economia submergida.

— Endegar una reforma financera que garanteixi un sistema financer just i amb funció social.

— Canviar el model productiu perquè pivoti sobre el paper de la indústria, l'educació, la formació i les qualificacions, la recerca i la innovació, la política energètica i la sostenibilitat mediambiental.

— Impulsar el desenvolupament de l'estat del benestar i reforçar el sector públic com a generador d'activitat econòmica.

— Elaborar iniciatives i propostes de defensa i millora dels drets de les persones aturades.

— Aprofundir en el marc català de relacions laborals per permetre la recuperació de drets laborals i reforçar el paper de la negociació col·lectiva i el poder contractual del sindicat.

— Defensar la igualtat de tracte i d'oportunitats de dones i homes, i la lluita contra la violència masclista.

El Congrés també ens ha de permetre posar al dia moltes de les reflexions fetes aquests anys i que s'orienten al reforç organitzatiu:

— Millorar l'organització de CCOO adequant les estructures organitzatives perquè ens facin més útils per a les persones afiliades.

— Millorar la nostra pràctica d'acció sindical (negociació col·lectiva) per representar més i millor els treballadors i treballadores catalans.

— Incrementar la proporció de persones afiliades a CCOO respecte del total de la població activa.

— Elaborar uns pressupostos potents, sindicalment i financera-ment equilibrats, orientats a la nostra afiliació i a l'acció sindical al centre de treball.

— Augmentar l'eficiència dels instruments confederals de què ens hem dotat.

— Reforçar els drets democràtics de les nostres pràctiques organitzatives i d'acció sindical.

— Millorar la nostra comunicació per reforçar la imatge, la valoració i la percepció socials del sindicalisme en general, i de CCOO en particular.

— Reduir i racionalitzar els òrgans de direcció, sens perjudici de l'ampliació de la participació dels afiliats i afiliades.

— Millorar la presència de les dones en tota l'estructura organitzativa i en tots els òrgans de direcció.

— Formar i reforçar ideològicament el nostre actiu sindical (delegats i delegades, i quadres sindicals).

CCOO volem seguir sent la millor eina i instrument de què disposen els treballadors i treballadores catalans. Avui, davant les fortes agressions que està rebent la classe treballadora en els seus drets i llibertats, davant dels intents de desmuntar el model social que hem anat construint amb la lluita, el sindicat és més necessari que mai. Aquest Congrés ha de ser un pas més en la consolidació del sindicalisme confederal de classe i nacional, com a instrument útil i contrapoder social.